

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4829/04

בפני: כבוד המישנה לנשיא מ' חשין
כבוד השופטת ד' ביניש
כבוד השופטת א' חיות

העותרים: אברהם אהרון ואח'

נגד

המשיבים: 1. בית הדין הארצי לעבודה
2. תעשייה אווירית
3. חברת אל על
4. חברת בזק
5. רשות החברות הממשלתיות

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: כ"ג בניסן התשס"ה (02.05.05)

בשם העותר: עו"ד מיכל שקד
בשם המשיבות 2, 3 ו-5: עו"ד רוקסנה שרמן-למדן
בשם המשיבה 4: עו"ד שי תקן, עו"ד עודד ערמוני

פסק-דין

העותרים, כמאתיים במספר, הינם עובדים בכירים, או היו עובדים בכירים, של שלוש חברות ממשלתיות, המשיבות 2, 3 ו-4: התעשייה האווירית, חברת אל-על וחברת בזק (המשיבות). לטענתם, שומה היה על החברות שהם מועסקים, או היו מועסקים, בהן, להוסיף לשכרם, מאז חודש אוקטובר 1996, שכר בשיעור של 33%. משסירבו המשיבות לדרישתם של העותרים, הגישו אלה תביעה לבית-הדין האיזורי לעבודה בטענה כי קופחו בשכרם וכי לא קיבלו תוספת שכר כזכותם.

בית-הדין האיזורי דחה את התביעה ועל כך הגישו העותרים ערעור לבית-הדין הארצי לעבודה. גם כאן לא שפר חלקם של העותרים, ובית-הדין הארצי לעבודה, בפסק-דין מפורט ומנומק, דחה את ערעורם.

על פסק-דין זה האחרון העתירה שלפנינו, ועתירת העותרים היא כי נעשה ויבוטל פסק-דינו של בית-הדין הארצי לעבודה והעותרים, כטענתם, יבואו אל שלהם.

הלכה שמכבר היא, כי בית-המשפט הגבוה לצדק אינו יושב בערעור על פסקי-הדין של בית-הדין הארצי לעבודה ואינו מושיב עצמו על כסאו של בית-הדין הארצי לעבודה. המבחן להתערבות בפסקי-הדין של בית-הדין לעבודה נקבע זה מכבר בפרשת חטיב נ' בית-הדין הארצי לעבודה (בג"ץ 525/84, פ"ד מ(1) 673), וכידוע שני תנאים מצטברים הם הנדרשים להתערבות הבג"ץ בהחלטת בית-הדין הארצי לעבודה: אחד, משנתגלתה טעות משפטית מהותית בפסק-הדין נושא הדיון, ושניים, משמחייב הצדק התערבותו של הבג"ץ בנסיבות העניין. במהלך השנים מאז נקבעה הלכת חטיב נוספו תנאי-משנה אחדים לשני התנאים שבהילכת חטיב, ואולם העיקר נשאר כשהיה. זוהי אפוא מסגרת הדיון שאנו מצויים בה, והשאלה היא אם אמנם נתקיימו התנאים, תנאים ראשיים או תנאי משנה, להתערבותנו בפסק-דינו של בית-הדין הארצי לעבודה.

עורכת-דין מיכל שקד, אשר טענה, כדרכה, בקיצור ולעניין - בלא להניח אבן שלא הפכה - היתה ערה, כמובן, למגבלות התערבותנו בפסק-הדין של בית-הדין הארצי לעבודה, ועל-כן מיקדה את טיעוניה בהצדקים המשפטיים, לטענתה, כי נתערב בפסק-הדין נושא הדיון. עיקר טענתה היה זה, כי נגרם להם לעותרים עיוות דין בכך שבית-הדין לא נדרש כלל לשאלה שעמדה לפניו להכרעה וכי השיב לשאלה שלא נתבקש כלל להשיב עליה. בית-הדין שומה היה עליו להחליט בשאלה של נושא הצמדת שכרם של העותרים לשכרם של המנהלים הכלליים של משרדי הממשלה, ואילו בית-הדין נדרש לשאלת היחס בין שכרם של העותרים לבין שכרם של חברי-הכנסת. משלא דן בשאלה ששומה היה עליו לדון בה, נגרם להם, לעותרים, עיוות דין באבדם את יומם בפני בית-המשפט. מכאן העתירה כי יבוטל פסק דינו של בית-הדין הארצי לעבודה וכי, למצער, יוחזר הדיון אליו להכרעה בשאלה שהיה עליו להכריע בה.

עיינו במסמכים הרבים שהונחו לפנינו, קראנו את טיעוניהם המפורטים של בעלי-הדין, והוספנו ושמענו טיעונים על-פה מפי באי-כוחם. אחרי כל אלה, לא נשתכנענו כי נפלה בפסק-דינו של בית-הדין הארצי לעבודה טעות משפטית המזכה את העותרים במבוקשם והמחייבת אותנו לבטל את פסק דינו של בית-הדין הארצי לעבודה. המדובר אינו אלא בנושא פרטיקולרי המעגן עצמו במסמכים ספציפיים שנעשו במשך השנים, אין לו לנושא השלכות רוחב משפטיות, והמדובר אף אינו בפירושו של חוק. אכן, המדובר בסכסוך פרטיקולרי על שכר שיש לשלם לעובדים - סכסוך הנסוב על

מסמכים ספציפים אלה ואחרים שנעשו במשך השנים - ובנסיבות אלו לא נמצא לנו הצדק משפטי להתערב בהחלטתו של בית-הדין הארצי לעבודה. גם אם נפלה טעות בפסק-דינו של בית-הדין הארצי לעבודה - ולא אמרנו כן - גם אז אותה טעות, שאפשר לא היתה כלל - אין היא באה במסגרת אותן טעויות מהותיות שהצדק מחייב את התערבותנו בפסק-דינו של בית-הדין הארצי לעבודה.

הצענו לעותרים לבטל את עתירתם, אך הם עמדו על דעתם כי יכתב בעניינם פסק דין מפורש. הנה הוא פסק-הדין לפניהם.

העתירה נדחת. העותרים ישלמו למשיבות 2, 3 ו-5 (ביחד) שכר טרחת עורך-דין בסך 15,000 ש"ח, ולמשיבה 4 שכר טרחת עורך-דין באותו סכום.

היום, כ"ג בניסן תשס"ה (2.5.2005).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

המישנה לנשיא

עכב/

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 04048290_G06.doc
מרכז מידע, טל' 02-6750444 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il